

Otrdiena, 2012. gada 22. maijs

19. norāda, ka saskaņotai pieejai ir nepieciešams, lai pirms jebkādu likumdošanas priekšlikumu par materiālām krimināltiesībām pieņemšanas Parlamenta rīcībā būtu priekšlikuma juridiskā analīze, kas atspoguļotu, vai visas šajā rezolūcijā minētās prasības ir pilnībā izpildītas, vai arī — kādi uzlabojumi vēl ir nepieciešami;

20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un Eiropas Padomei.

Visneaizsargātāko patērētāju tiesību stiprināšana

P7_TA(2012)0209

Eiropas Parlamenta 2012. gada 22. maija rezolūcija par stratēģiju neaizsargāto patērētāju tiesību stiprināšanai (2011/2272(INI))

(2013/C 264 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ⁽¹⁾ (Negodīgas komercprakses direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīvu 2011/83/ES par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK ⁽²⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Patērētāju tiesību aizsardzības programmu 2014.–2020. gadam (COM(2011)0707) un tā pavaddokumentus (SEC(2011)1320 un SEC(2011)1321),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīvu 2010/13/ES, par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā ("Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā") ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūciju par personu ar invaliditāti integrāciju un mobilitāti un Eiropas stratēģiju invaliditātes jomā (2010.–2020. gads) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.

⁽³⁾ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0453.

Otrdiena, 2012. gada 22. maijs

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu tādā redakcijā, kāda iekļauta līgumos ar Līguma par Eiropa Savienību 6. pantu, un jo īpaši tās 7. pantu (privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība), 21. pantu (diskriminācijas aizliegums), 24. pantu (bērnu tiesības), 25. pantu (vecāka gadagājuma cilvēku tiesības), 26. pantu (invalīdu integrācija) un 38. pantu (patērētāju tiesību aizsardzība);
- ņemot vērā LESD 12. pantu, kurā noteikts, ka “patērētāju tiesību aizsardzības prasības ņem vērā, nosakot un īstenojot pārējo Savienības politiku un darbības”,
- ņemot vērā LESD 9. pantu, kurā noteikts, ka “nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība ņem vērā prasības, kas saistītas ar atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšanu, ar sociālās atstumtības apkarošanu, kā arī ar izglītības, mācību un cilvēku veselības aizsardzības līmeņa paaugstināšanu”,
- ņemot vērā 2011. gada 15. novembra rezolūciju par jaunu stratēģiju attiecībā uz patērētāju aizsardzības politiku ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropadomei “Eiropa 2020: Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 21. septembra rezolūciju par iekšējā tirgus izveidi elektroniskās komercijas jomā ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 15. decembra rezolūciju par reklāmas ietekmi uz patērētāju uzvedību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 7. jūlija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par harmonizētu metodiku patērētāju sūdzību un jautājumu klasificēšanai (COM(2009)0346 un attiecīgo Komisijas ieteikuma projektu (SEC(2009)0949)),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. aprīļa darba dokumentu “Patērētāju tiesību noteikšana ES” (SEC(2011)0469),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada oktobra paziņojumu “Tirgu darbība patērētāju labā — patērētāju tirgu rezultātā apkopojuma sestais izdevums” (SEC(2011)1271),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 11. marta paziņojumu “Vietējie patērētāji vienotajā tirgū”, patērētāju situācijas rezultātu apkopojuma piektais izdevums (SEC(2011)0299),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK par informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 9. marta rezolūciju par patērētāju aizsardzību ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0491.

⁽²⁾ OV C 50 E, 21.2.2012., 1. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0484.

⁽⁴⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 22. maijs

- ņemot vērā 2010. gada 9. marta rezolūciju par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 13. janvāra rezolūciju par Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšanu, īstenošanu un piemērošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 3. septembra rezolūciju par to, kā tirdzniecība un reklāma ietekmē sievietes un vīriešu līdztiesību ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas paziņojumu Nr. 342 par patērētāju tiesību noteikšanu,
 - ņemot vērā analītisko ziņojumu par pārrobežu tirdzniecību un patērētāju aizsardzību, ko Komisija publicēja 2010. gada martā Eiropas Komisijas paziņojumā Nr. 282,
 - ņemot vērā Eiropas pieeju, kā sekmēt mediju lietotprasmi digitālajā vidē,
 - ņemot vērā Komisijas pamatnostādnes par direktīvas par negodīgu komercpraksi piemērošanu (SEC(2009)1666),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A7-0155/2012),
- A. tā kā patērētāju tiesību veicināšana un to aizsardzība ir Eiropas Savienības attiecīgo politikas nostāju izstrādes pamatvērtības, jo sevišķi, lai pastiprinātu vienoto tirgu un sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus;
- B. tā kā Eiropas Savienības patērētāju politikas mērķim vajadzētu būt ikviena patērētāja augsta līmeņa aizsardzības tiesību noteikšanai un augsta līmeņa aizsardzībai;
- C. tā kā vienotajā tirgū ir jārūpējas arī par visu patērētāju augstu aizsardzības līmeni, īpašu uzmanību pievēršot visneaizsargātākajiem patērētājiem, lai ņemtu vērā viņu īpašās vajadzības un nostiprinātu viņu spējas;
- D. tā kā plaši lietotais "neaizsargāto patērētāju" jēdziens ir balstīts uz pašos pamatos pastāvošas neaizsargātības izpratni un attiecas uz visaptverošu grupu, kuru veido personas, kas par tādām tiek uzskatītas pastāvīgi šo personu garīgās, fiziskās vai psiholoģiskās invaliditātes, vecuma, lētticības vai dzimuma dēļ, un tā kā jēdzienā "neaizsargātie patērētāji" būtu jāietver arī neaizsargātības situācijā esoši patērētāji, ar to domājot patērētājus, kas atrodas pagaidu bezpalīdzības stāvoklī, ko rada atšķirība starp viņu individuālo situāciju un īpašībām, no vienas puses, un ārējiem apstākļiem, no otras puses, ņemot vērā tādas kritērijus kā izglītība, sociālā un finansiālā situācija (piemēram, pārmērīgi lielas parādsaistības), interneta pieejamība u. c.; tā kā visi patērētāji kādā savas dzīves posmā var kļūt neaizsargāti ārējo faktoru un to mijiedarbības ar tirgu dēļ vai arī tāpēc, ka viņiem ir grūtības iepazīties ar attiecīgo patērētājiem domāto informāciju un to saprast, un tā kā tāpēc viņiem ir nepieciešama īpaša aizsardzība,

Neaizsargātība un visneaizsargātākais patērētājs

1. norāda, ka neaizsargātības situāciju daudzveidība, piemēram, ja patērētājam tiek piešķirta tiesiskā aizsardzība vai patērētājs nonāk īpašā ar nozari saistītā vai pagaidu neaizsargātības situācijā, apgrūtinā vienotas pieejas piemērošanu un visaptveroša normatīva instrumenta pieņemšanu, kā rezultātā līdzšinējie tiesību akti un politika neaizsargātības problēmu risina, pamatojoties uz atsevišķiem gadījumiem; tāpēc uzsver, ka, pieņemot Eiropas mēroga tiesību aktus, patērētāju neaizsargātības problēma ir jārisina kā horizontāls uzdevums, ņemot vērā patērētāju dažādās vajadzības, spējas un apstākļus;

⁽¹⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 25. lpp.

⁽²⁾ OV C 46 E, 24.2.2010., 26. lpp.

⁽³⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 43. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 22. maijs

2. norāda, ka dalībvalstīm ir jāveic attiecīgi pasākumi un jānodrošina pietiekamas neaizsargāto patērētāju aizsardzības garantijas;
3. uzsver, ka neaizsargāto patērētāju tiesību stratēģijas pamatā jābūt viņu tiesību nostiprināšanai un garantijām, ka šīs tiesības tiek efektīvi aizsargātas un tiek panākta to ievērošana, kā arī visu nepieciešamo līdzekļu nodrošināšanai patērētājiem, lai viņi varētu pieņemt atbilstīgus lēmumus un rīkoties, apzinoties savas tiesības, neatkarīgi no izmantotā instrumenta; uzskata, ka Eiropas Savienībai galvenā vērība ir jāpievērš visu patērētāju tiesību efektīvai aizsardzībai, ka jēdziens “vidējais patērētājs” nav tik elastīgs, lai to varētu piemērot īpašos gadījumos, un ka dažkārt tas neatbilst reālās dzīves situācijām;
4. uzsver, ka patērētāju neaizsargātības novēršanas stratēģijai jābūt proporcionālai, lai neierobežotu individu brīvības un patērētāju izvēli;
5. prasa Komisijai un mudina dalībvalstis pastāvīgi un cieši analizēt sociālo un patēriņa uzvedību un situācijas, kuru dēļ atsevišķas grupas vai personas var nonākt neaizsargātā situācijā, piemēram, analizējot patērētāju sūdzības, un neaizsargātības situācijas izbeigt, nosakot īpašus pasākumus, ja nepieciešams, lai nodrošinātu visu patērētāju aizsardzību neatkarīgi no viņu spējām un vecuma;
6. norāda, ka dažādās dalībvalstīs vēl joprojām pastāv atšķirības starp viena zīmola produktiem, kā rezultātā mazāk aizsargāti ir dažu dalībvalstu patērētāji; uzsver, ka pašreizējais tiesiskais regulējums neļauj novērst viena zīmola produktu atšķirīgo kvalitāti dažādās dalībvalstīs un aicina Komisiju atbilstoši papildināt patērētāju aizsardzības jomā pieņemtos tiesību aktus;

Pašreizējā tiesiskā regulējuma novērtējums

7. norāda, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvā 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, ir ņemta vērā patērētāju neaizsargātības problēma, galveno uzmanību pievēršot “nesamērīgai ietekmei”, kādai varētu tikt pakļauti patērētāji, kuru griba vēl nav pilnībā nobriedusi; norāda, ka Direktīvas 2005/29/EK galvenais mērķis ir reglamentēt neaizsargātību no patērētāju ekonomisko interešu viedokļa;
8. norāda, ka Direktīvā 2011/83/ES par patērētāju tiesībām, kas ir jaunākais šajā tiesību jomā pieņemtais tiesību akts, ir nostiprinātas prasības attiecībā uz informāciju, kura jāsniedz pirms līguma noslēgšanas un jāiekļauj līgumā, nosakot vieglākas iespējas atkāpties no līguma, ja pakalpojumu sniedzējs vai pārdevējs nav pildījis savas juridiskās saistības sniegt attiecīgo informāciju, un paredzot, ka šī informācija ir jāsniedz precīzi un saprotami; uzskata, ka pienācīgi un efektīvi pasākumi būtu jānosaka arī tajās nozarēs, kuras nav reglamentētas Direktīvā 2011/83/ES un kurās varētu konstatēt īpašu neaizsargātību, piemēram, finanšu nozarē vai pārvaldījumu nozarē;

Tiesību noteikšana — patērētāji atbild par savu aizsardzību

9. uzskata, ka neaizsargāto patērētāju tiesību aizsardzība nav saistīta tikai tiesību aktu izstrādi un patērētāju tiesību piemērošanu, bet arī ar viņu spēju nostiprināšanu pieņemt optimālus lēmumus; tāpēc atzinīgi vērtē un stingri atbalsta Komisijas centienus sekmēt patērētāju tiesību noteikšanu, nodrošinot viegli pieejamu un saprotamu informāciju un patērētāju izglītošanu, jo visas darbības, kas tiek veiktas šajā jomā, veicina efektīvāka un godīgāka iekšējā tirgus darbību; tomēr pauž bažas, ka ar šādu īpašu attieksmi pret atbildības noteikšanu var nepietikt, lai nodrošinātu neaizsargāto patērētāju aizsardzību, jo viņu neaizsargātību var izraisīt apgrūtināta piekļuve informācijai vai nespēja novērtēt saņemto informāciju; prasa Komisijai izstrādāt visiem Eiropas patērētājiem paredzētu patērētāju aizsardzības politiku un nodrošināt, lai visneaizsargātākajiem patērētājiem būtu pieejamas tās pašas preces un pakalpojumi un lai viņi netiktu maldināti;
10. norāda, ka daudzu patērētāju neaizsargātību rada tieši tiesību nezināšana un izpratnes trūkums par saņemto informāciju vai pieejamajām iespējām, vai tas, ka šīs personas nepārzina pašreizējās sūdzību iesniegšanas un tiesību aizsardzības sistēmas, un ka šie šķēršļi palielinās pārrobežu patēriņu un tiesās pārdošanas gadījumā, tostarp tiešsaistes pārrobežu tirdzniecības gadījumā;

Otrdiena, 2012. gada 22. maijs

11. lūdz Eiropas Savienību un dalībvalstis pievērst lielāku uzmanību un veltīt vairāk pūļu patērētāju informēšanai un informatīvām kampaņām, kuras īstenojot, pareizo vēstījumu darītu zināmu pareizajai patērētāju mērķa grupai;
12. tāpēc aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk veicināt un attīstīt pieņemtās iniciatīvas (piemēram, *Dolceta*, *ECC-Net* utt.), vienlaikus nodrošinot šo iniciatīvu konsekveni, lai uzlabotu patērētāju informētību un izglītību;
13. norāda, ka līgumattiecībās patērētājs bieži vien ir vājākā puse; aicina uzņēmumus popularizēt un izstrādāt pašregulējuma iniciatīvas, lai pastiprinātu neaizsargāto patērētāju tiesību aizsardzību, nodrošinātu viņiem iespējas iepazīties ar labāku un saprotamu informāciju un izstrādāt praksi, kas uzlabotu visu patērētāju spēju saprast un novērtēt līgumu; aicina kompetentās valstu iestādes šajā sakarībā radīt stimulus un patērētājiem paredzēto nepieciešamo tiesisko aizsardzību;

Informēšana un reglamentēšana

14. aicina Komisiju un dalībvalstis, izstrādājot atsevišķu produktu drošības standartus un darbības apstākļus, labāk nodrošināt to, ka galvenā uzmanība tiek pievērsta kvalitātes prasībām un aizsardzības pasākumiem un to, ka tiek efektīvi ņemta vērā nepieciešamība garantēt neaizsargāto patērētāju adekvātu aizsardzību; norāda, ka, nosakot tikai paredzēto izmantošanu, var arī neizdoties novērst īpašo risku, ar ko var saskarties neaizsargātā situācijā nonākušie patērētāji, jo sevišķi, ja runa ir par personu ar redzes traucējumiem iespējām iegādāties ikdienas dzīvē nepieciešamos produktus; tāpēc iesaka, lai, izstrādājot drošības standartu regulējumu un atsevišķu produktu darbības apstākļus, pēc iespējas tiktu ņemta vērā ne tikai paredzētā izmantošana, bet arī paredzamā izmantošana; prasa turpmāk pārskatīt direktīvu par produktu vispārēju drošību, lai šīs problēmas reglamentētu;
15. aicina dalībvalstis un Eiropas Komisiju strādāt pie tā, lai personām ar invaliditāti paredzētas norādes padarītu viņām pieejamas, tostarp veicot to saskaņošanu nolūkā uzņēmumus iepazīstināt ar labu praksi un mudināt tos pielietot šo praksi, un veicināt uzņēmumu informācijas un pakalpojumu sniegšanu visiem iedzīvotājiem piemērotos veidos, tostarp arī gadījumos, kad tiek izmantoti Eiropas Savienības līdzekļus;
16. aicina dalībvalstis parakstīt un ratificēt 2000. gada 13. janvāra Konvenciju par pieaugušo starptautisko aizsardzību, kas attiecas uz tādu pieaugušo starptautisko aizsardzību, kuri savu personīgo spēju vājuma vai nepietiekamības dēļ nespēj aizsargāt savas intereses;
17. aicina Eiropas Komisiju un Padomi apsvērt neaizsargāto patērētāju tiesību nostiprināšanu kā svarīgāko prioritāti saistībā ar pašreizējo priekšlikuma regulai par patērētāju tiesību aizsardzības programmu 2014.–2020. gadam pārskatīšanu un saistībā ar gaidāmo patērētāja programmu;
18. aicina Eiropas Komisiju, strādājot ar patēriņa tirgu rezultātu apkopojumu, ņemt vērā patērētāju neaizsargātības aspektu, piemēram, sadalot datus pēc vecuma, izglītības līmeņa vai socioekonomiskajiem faktoriem, lai neaizsargāto patērētāju vajadzības būtu pārskatāmākas;
19. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis saskaņā ar uzņēmumu sociālās atbildības principu mudināt uzņēmumus izveidot brīvprātīgu sistēmu rūpniecības preču iesaiņojuma marķēšanai ar Braila rakstu (kurā būtu vismaz minēts, piemēram, preces veids un derīguma termiņš), lai atvieglotu to patērētāju dzīvi, kuriem ir redzes problēmas;
20. līdzīgā veidā aicina dalībvalstis un Eiropas Komisiju atbalstīt vispārējas noderības preču, pakalpojumu, aprīkojuma un iekārtu pētniecību un izstrādi, proti, tādu preču, pakalpojumu, aprīkojuma un iekārtu pētniecību un izstrādi, kuras var izmantot cik vien iespējams daudzi cilvēki bez nepieciešamības pielāgot vai īpaši projektēt;

Otrdiena, 2012. gada 22. maijs

Īpaši problemātiskas nozares

21. norāda, ka starptautiskos forumos ir atzīta nepieciešamība aizsargāt patērētājus, informējot un regulējot finanšu tirgus, kuru sarežģītība nozīmē to, ka ikviens patērētājs var kļūt neaizsargāts; norāda, ka šādas sarežģītības dēļ patērētāji var iestīgt dziļos parādos; konstatē, ka saskaņā ar nesenu Komisijas veiktu pētījumu 70 % finanšu iestāžu un uzņēmumu tīmekļa vietņu, kurās tiek sniegta reklāma un nepieciešamā pamatinformācija par piedāvātajiem produktiem, ir pieļautas rupjas kļūdas un cena ir minēta maldinošā veidā; uzsver, ka finanšu pakalpojumu nozarei būtu vairāk būtu jāstrādā pie tā, lai tā sniegtu precīzus un vienkāršus paskaidrojumus par savu piedāvāto produktu un pakalpojumu būtību, un aicina visas ieinteresētās personas izstrādāt efektīvas informatīvas programmas finanšu jomā;

22. prasa pilnveidot informācijas pasniegšanu noteiktai mērķauditorijai un izplatīt to ne tikai pa oficiāliem kanāliem, bet arī, izmantojot patērētāju aizsardzības organizācijas un reģionālās, pašvaldību un vietējās pārvaldes birojus, kas ir daudz tuvāki, atpazīstamāki un vieglāk pieejami patērētājiem ar ierobežotām pārvietošanās iespējām;

23. uzsver nepieciešamību gan ES, gan dalībvalstu līmenī rīkoties galvenokārt neaizsargāto patērētāju labā, ņemot vērā jaunākās Eurobarometra aptaujas rezultātus, saskaņā ar kuru mazāk par 50 % patērētāju jūtas pietiekami informēti un aizsargāti; neaizsargāto patērētāju grupām, piemēram, ir grūtības saprast viņiem piedāvātās izvēles iespējas, tās nepārzina savas tiesības, saskaras ar lielāku skaitu problēmu un ir pasīvas, kad problēmu gadījumā ir nepieciešama rīcība;

24. uzsver, ka bērni un jaunieši, kas arvien vairāk izjūt mazkustīga dzīvesveida un aptaukošanās negatīvās sekas, ir jūtīgāki pret tādu pārtikas produktu reklāmu, kuros ir liels tauku, sāļu un cukura saturs; atzinīgi vērtē pašregulējuma iniciatīvas un rīcības kodeksus (piemēram, iniciatīvas un kodeksus, kas tapuši saistībā ar Eiropas Komisijas ES Uztura, fiziskās aktivitātes un veselības rīcības platformu), ko uzņēmumi īsteno, lai ierobežotu pārtikas produktu reklāmu ietekmi uz bērniem un jauniešiem un aicina visas ieinteresētās personas efektīvi izglītēt un informēt bērnus un jauniešus un viņu aizgādņus par līdzsvarota uztura un aktīva un veselīga dzīves veida nozīmi; šajā sakarībā prasa Komisijai veikt padziļinātu analīzi par stingrāku noteikumu nepieciešamību attiecībā uz bērniem un jauniešiem paredzētu reklāmu; mudina Komisiju bērnu aizsardzību padarīt par vienu no patērētāju programmas svarīgākajām prioritātēm, īpašu uzmanību pievēršot agresīvai vai maldinošai televīzijas vai tiešsaistes reklāmai;

25. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis uzlabot patērētāju informētību par produktu drošību, īpašu vērību pievēršot visneaizsargātāko patērētāju grupām, piemēram, bērniem un grūtniecēm;

26. pauž bažas par ietekmi, ko uz neaizsargātiem patērētājiem var radīt paradumorientētas reklāmas bieža izmantošana un uzbāzīgu tiešsaistes reklāmas praksi attīstība, it sevišķi sociālajos tīklos; vēlreiz aicina Eiropas Komisiju līdz 2012. gada beigām veikt detalizētu analīzi par maldinošas un agresīvas reklāmas ietekmi uz visneaizsargātākajiem patērētājiem, it sevišķi bērniem un pusaudžiem;

27. uzsver, ka finanšu ieguldījumu produktu reklāmas nereti nesniedz pietiekamu skaidrojumu attiecībā uz saistītajiem riskiem, pārmērīgi uzsverot iespējamās ieguvumus, kas nereti neīstenojas, tādējādi finanšu ieguldījumu produktu patērētājiem liekot ciest zaudējumus; aicina Eiropas Komisiju ieviest stingrākus reklāmas standartus attiecībā uz sarežģītiem finanšu produktiem, kas paredzēti privātiem ieguldītājiem, kuriem, iespējams, nav pilnīgas izpratnes par finanšu risku, ietverot prasību skaidri norādīt zaudējumus, kādi ieguldītājam varētu rasties;

28. uzskata, ka bērni un pusaudži ir īpaši neaizsargāti pret agresīvu mārketingu un reklāmu; aicina Komisiju veikt detalizētu analīzi par maldinošas un agresīvas reklāmas ietekmi uz neaizsargātiem patērētājiem, it sevišķi bērniem un pusaudžiem;

29. uzsver, ka bērni un pusaudži ir īpaši neaizsargāti, izmantojot tādas komunikācijas tehnoloģija kā viedtālruni un spēles internetā; uzskata, ka ir jāpiemēro aizsardzības pasākumi, lai šādos gadījumos izvairītos no pārmērīgi lieliem rēķiniem;

Otrdiena, 2012. gada 22. maijs

30. norāda, ka par spīti spēkā esošajiem tiesību aktiem, patērētājiem joprojām bieži vien rodas ar ceļošanu saistītas grūtības un viņi nereti nonāk neaizsargātās situācijās, it sevišķi, ja viņu brauciens ir atcelts vai atlikts un ka šīs grūtības palielina patērētāja invaliditātes fakts; aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai garantētu labāku informētību cita starpā par pasažieru tiesībām un tarifu pārredzamību un iespējas izmantot tiesiskās procedūras, lai šīs tiesības aizstāvētu un nodrošinātu minēto pārredzamību; prasa Komisijai plānotajā Eiropas Savienības patērētāju tiesību jomā pieņemto tiesību aktu pārskatīšanā ņemt vērā neaizsargāto patērētāju situāciju, jo īpaši to personu situāciju, kurām ir ierobežotas pārvietošanās spējas un invaliditāte, un pielāgot kompensācijas līmeņus, kritērijus un mehānismus ar nosacījumu, ka netiek pazemināti pašreizējie līmeņi;

31. norāda, ka pakalpojumu digitalizācija var novest pie tā, ka personas, kuras dažādu iemeslu nevar piekļūt internetam vai to izmantot, varētu nonākt neaizsargātības situācijā, jo viņas nespēj pilnībā izmantot tiešsaistes tirdzniecības radītās priekšrocības, un ka tāpēc viņām ir liegtas iespējas iegādāties preces un pakalpojumus ievērojamā iekšējā tirgus daļā, un ka viņas ir spiestas maksāt vairāk par tiem pašiem produktiem vai būt atkarīgas no citu personu palīdzības; aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis sekmēt patērētāju uzticību un vienlaikus novērst pārrobežu e-tirdzniecības ierobežojumus, izstrādājot efektīvu politiku, kuru īstenojot visos pasākumos, kas paredzēti, lai novērstu digitālo plaisu, īpašu uzmanību pievērš neaizsargāto patērētāju vajadzībām; aicina dalībvalstis un Eiropas Komisiju ātrāk īstenot Eiropas digitalizācijas programmu, lai visi ES pilsoņi un patērētāji varētu to izmantot; uzsver, ka būtu jāsekmē visas kopienas un jo sevišķi uzņēmumu pūliņi informēt neaizsargāto s patērētājus, tostarp arī vecāka gadagājuma patērētājus, un radīt viņiem iespējas, lai viņi varētu pilnībā izmantot digitalizācijas radītās priekšrocības;

32. uzsver, ka galveno apgādes tirgu liberalizācijas rezultātā ir palielinājusies konkurence, kas var tāpēc būt izdevīga patērētājiem, ja viņi tiek pienācīgi informēti, spēj salīdzināt cenas un nomainīt pakalpojumu sniedzējus; norāda, ka nepārskatāmība galvenajos apgādes tirgos, tostarp energoapgādes un telekomunikācijas nozarē, atsevišķos gadījumos var visiem patērētājiem un jo sevišķi visneaizsargātākajiem patērētājiem radīt papildu grūtības saprast, kurš tarifs ir vispiemērotākais viņu vajadzībām, nomainīt pakalpojumu sniedzējus un saprast rēķinos uzskaitītās pozīcijas; aicina Eiropas Komisiju, dalībvalstis un uzņēmumus īstenot atbilstīgus pasākumus, ar kuriem nodrošina, lai visiem patērētājiem un it sevišķi visneaizsargātākajiem patērētājiem būtu iespējas iepazīties ar precīzu, saprotamu un salīdzināmu informāciju par tarifiem, nosacījumiem un tiesību aizsardzības līdzekļiem un viegli nomainīt pakalpojumu sniedzējus;

33. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai priekšlikumā direktīvai par strīdu alternatīvu izšķiršanu un priekšlikumā Regulai par patērētāju strīdu izšķiršanu tiešsaistē, kuras pašlaik pārskata, visneaizsargātākajiem patērētājiem garantētu efektīvas iespējas izmantot strīdu alternatīvu izšķiršanu vai nu bez maksas vai par maksimāli mazu cenu; aicina Eiropas Komisiju apsvērt atbilstīgus mehānismus, lai nodrošinātu, ka saistībā ar kolektīvo tiesību aizsardzības sistēmas iespējamo izveidi ES līmenī tiek pienācīgi ņemtas vērā neaizsargāto patērētāju vajadzības un tiesības;

34. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis sadarboties, lai pieņemtu plašu un saskaņotu politikas un likumdošanas stratēģiju, ar kuras palīdzību varētu novērst neaizsargātību, ņemot vērā visu iesaistīto situāciju dažādību un sarežģītību;

*

* *

35. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.